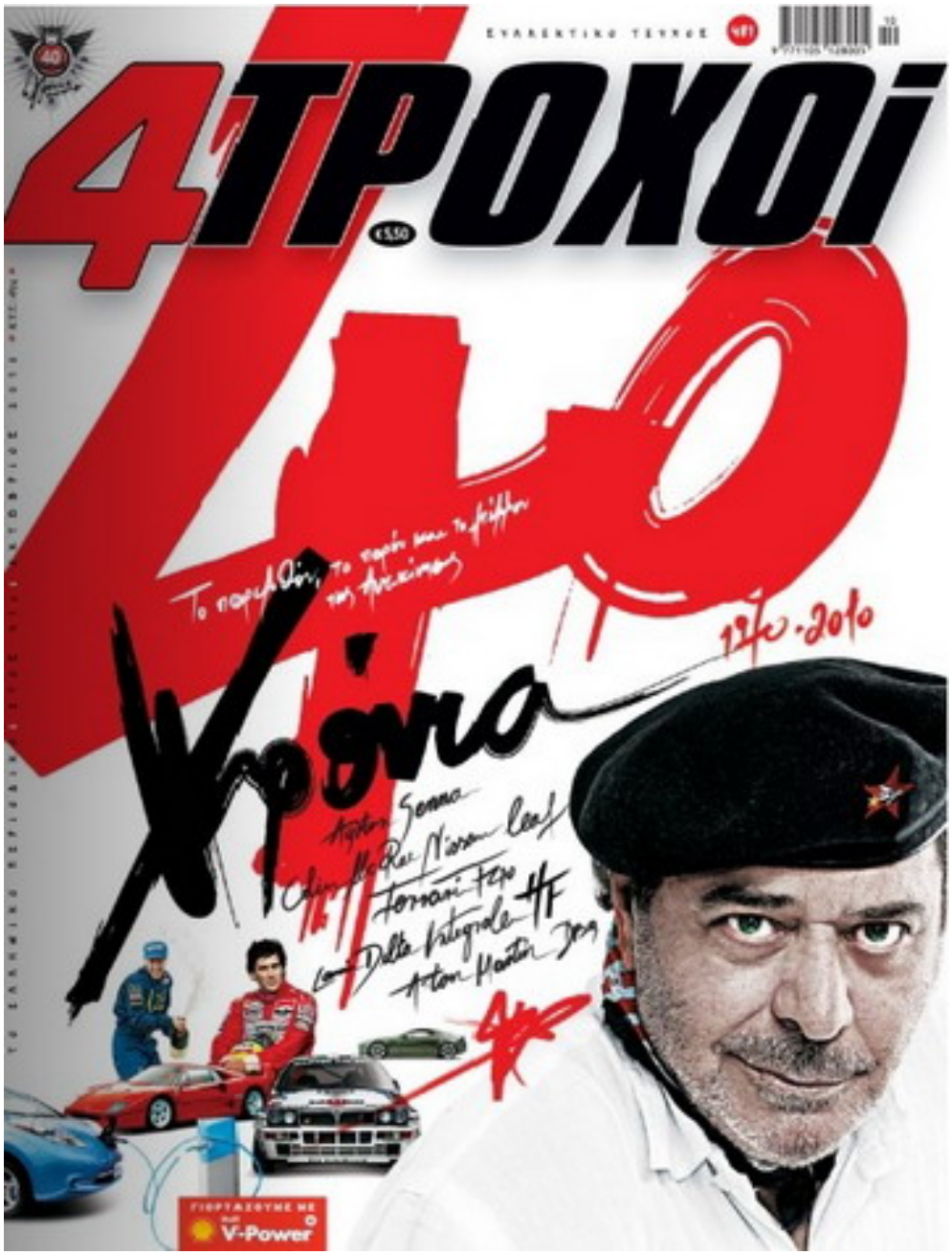
Είναι μεγάλη υπόθεση η αυτογνωσία. Το διαπίστωσα και «υπηρεσιακώς» ξεφυλλίζοντας το επετειακό τεύχος των 4 τροχών για τα 40χρονα τους.

Κατ' αρχήν να εκφραστεί σεβασμός για αυτό το μοναδικό, από κάθε άποψη, εκδοτικό σχολείο. Το γεγονός ότι επιζεί στην εμπορική κορυφή επί έτη τεσσαράκοντα αποδεικνύει

το μέτρο της προσπάθειας. Για όσους γεννήθηκαν τη δεκαετία του ’50 και γοητεύτηκαν από τον αυτοκίνητο κόσμο οι «τροχοί» ήταν το πιο ενδιαφέρον όχημα που τους κύλησε τις ρόδες του στην εποχή της νιότης τους. Για όσους πέρασαν το κατώφλι του αναγνώστη και βρέθηκαν πίσω από τη βιτρίνα, η υπόθεση είχε ακόμα
μεγαλύτερο ενδιαφέρον

Το επετειακό τεύχος, χαρακτηριζόμενο στη εκδοτική argot, κυρίως λόγω διαστάσεων, και ως «τούβλο», μαρτυρά την πάλη για ισορροπία ανάμεσα στην αναίδεια του νεόπλουτου και την αγωνία του νεόπτωχου.

Συγκρατώ μια πρόταση του ιδρυτή, από το πρώτο του editorial, εκείνον τον Οκτώβριο του ’70: *«Δεν είμαστε συγκρότημα, οργανισμός, οικοδόμημα, φρούριο απόρθητο. Δεν είμαστε πλούσιοι! Και δεν έχουμε καμιά απολύτως διάθεσι να γίνουμε πλούσιοι»*

Το τι μεσολάβησε και έγιναν τα ανάποδα έχει να κάνει με το κομμάτι πίσω από τη βιτρίνα. Για το τι επίσης μεσολάβησε και οι εκατομμύρια μετοχές του «ομίλου» κατρακύλησαν από τις 21.000 Δρχ. της ανοίξεως του 2000 στα 0,3 € λίγα χρόνια αργότερα υπάρχει ερμηνεία, πέρα από τη προβαλόμενη βολική θεωρία των κακών και μοχθηρών managers. Τι μεσολάβησε τέλος, και το «κάστρο» έπεσε στα χέρια του «μισητού»
lifestyle
δεν είναι μυστικό. Μόνο που το
lifestyle
τους διέσωσε από πολύ χειρότερα.

Είναι γνωστό ότι το χάδι της αλήθειας είναι πικρό, οδυνηρό και το πρόσωπό της συχνά αποκρουστικό για να την κοιτάξεις κατάματα.

Τώρα πια, επειδή τίθεται και θέμα επιβίωσης, η διγλωσσία είναι πέρα από εμφανής. Μετατρέπεται σε modus vivendi. Ο μεν ιδρυτής, υψώνοντας ενίοτε τον μέσο ποζάρει και κραυγάζει , ο δε αναπληρωτής, με τη γνωστή σαφήνεια και ευθύτητα που διακρίνουν τα κείμενά του προτιμά να σημειώνει στο επετειακό (σ.34): *«Ελπίζουμε να μην απογοητεύσαμε τον Αντώνη Λυμπέρη, που επένδυσε στην ιστορία, στην ποιότητα και στον επαγγελματισμό των Τ.Ε.»*

Η λέξη επαγγελματισμός είναι συνήθως ο πιο συμπαγής λίθος σε πολλά ιδεολογικά οικοδομήματα. Στο δικό τους ήταν κάτι παραπάνω. Αυτό όμως που συχνά έδειξαν να λησμονούν, είναι ότι η Κιβωτός ήταν έργο ερασιτέχνη, ενώ ο αβύθιστος Τιτανικός ήταν αποτέλεσμα των κορυφαίων επαγγελματιών της εποχής.

Καλή μας μέρα και Καλή μας τύχη.